

Predmet C-390/21**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

25. lipnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landgericht Köln (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

10. lipnja 2021.

Tužitelji:ADPA European Independent Automotive Data Publishers
Association IvoG (međunarodna neprofitna organizacija osnovana u
skladu s belgijskim pravom)

Gesamtverband Autoteile-Handel e. V.

Tuženici:

Automobiles PEUGEOT SA

PSA Automobiles SA

Predmet glavnog postupka

Tužba podnesena protiv naknade koju tuženici zahtijevaju od izdavača tehničkih
informacija za pristup informacijama o popravku i održavanju motornih vozila

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku upućen u skladu s člankom 267. UFEU-a odnosi se
na tumačenje članka 61. stavka 1. i članka 63. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/858 te
članka 6. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 715/2007 u pogledu
pojednosti pristupa informacijama o popravku i održavanju koji treba omogućiti
proizvođač te naknada koje mu za to treba platiti.

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se odredbe poglavlja XIV. Uredbe (EU) 2018/858 (članak 61. i sljedeći članci, uključujući Prilog X.) i na modele vozila koji su prvi put homologirani u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007 već prije 1. rujna 2020.?

U slučaju niječnog odgovora na to pitanje, postavlja se dodatno pitanje:

primjenjuje li se na ta „otpadna vozila” i dalje poglavlje III. Uredbe (EZ) br. 715/2007 i osobito članak 7. Uredbe (EU) br. 715/2007 u pogledu izračuna naknada?

2. Obuhvaća li pojam „*pristup*” navedenim informacijama, koji proizvođači trebaju omogućiti u skladu s člankom 61. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/858, ovlaštenje izdavača tehničkih informacija u skladu s člankom 3. točkom 45. Uredbe (EU) 2018/858 da te informacije ponovno upotrebljavaju za zadatke povezane sa svojim aktivnostima u lancu opskrbe na preprodajom tržištu ili je za takvo ovlaštenje za ponovnu upotrebu potreban poseban ugovor o licenci za ponovnu upotrebu i ponovno izdavanje, koja u tom slučaju s obzirom na naknadu koju u tom pogledu zahtijeva proizvođač nije obuhvaćena člankom 63. Uredbe (EU) 2018/858?

U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje i primjene poglavlja III. Uredbe (EZ) br. 715/2007 na otpadna vozila, postavlja se dodatno pitanje:

obuhvaća li pojam „*pristup*” navedenim informacijama, koji proizvođači trebaju omogućiti u skladu s člankom 6. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 715/2007, ovlaštenje izdavača tehničkih informacija u skladu s člankom 3. točkom 15. Uredbe (EZ) br. 715/2007 da te informacije ponovno upotrebljavaju za zadatke povezane sa svojim aktivnostima u lancu opskrbe na preprodajom tržištu ili je za takvo ovlaštenje za ponovnu upotrebu potreban poseban ugovor o licenci za ponovnu upotrebu i ponovno izdavanje, koja u tom slučaju s obzirom na naknadu koju u tom pogledu zahtijeva proizvođač nije obuhvaćena člankom 7. Uredbe (EZ) br. 715/2007?

3. Treba li pojam „*razumne i razmjerne naknade*” u skladu s člankom 63. stavkom 1. prvom rečenicom Uredbe (EU) 2018/858 tumačiti na način da proizvođač treba jednako postupati sa svim neovisnim subjektima u smislu članka 3. točke 45. Uredbe (EU) 2018/858 prilikom izračuna naknada, neovisno o njihovoj poslovnoj djelatnosti?

U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje i primjene poglavlja III. Uredbe (EZ) br. 715/2007 na otpadna vozila, postavlja se dodatno pitanje:

treba li pojam „razumna i razmjerna naknada” u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim dijelom rečenice Uredbe (EZ) br. 715/2007 tumačiti na način da proizvođač treba jednako postupati sa svim neovisnim operatorima u smislu članka 3. točke 15. Uredbe (EZ) br. 715/2007 prilikom izračuna naknada, neovisno o njihovoj poslovnoj djelatnosti?

U slučaju niječnog odgovora na treće prethodno pitanje:

4. Treba li pojam „razumne i razmjerne naknade” u skladu s člankom 63. stavkom 1. prvom rečenicom Uredbe (EU) 2018/858 tumačiti na način da naknada u načelu smije pokriti samo proizvođačeve troškove?

U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje i primjene poglavlja III. Uredbe (EZ) br. 715/2007 na otpadna vozila, postavlja se dodatno pitanje:

treba li pojam „razumna i razmjerna naknada” u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim dijelom rečenice Uredbe (EZ) br. 715/2007 tumačiti na način da naknada u načelu smije pokriti samo proizvođačeve troškove?

Navedene odredbe prava Zajednice

Uvodne izjave 50. i 52., članak 3. točke 2. i 45., članak 61. stavak 1., članak 63. stavak 1. i točke 2.5. i 6.1. Priloga X. Uredbi (EU) 2018/858;

uvodna izjava 8., članak 3. točka 15., članak 6. stavci 1. i 2., članak 7. stavak 1. i članak 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007;

točka 2.1. Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 692/2008.

Navedene nacionalne odredbe

Članak 3. stavak 1., članak 3.a, članak 8. stavak 1. prva rečenica prva mogućnost i članak 8. stavak 3. točka 2. Gesetza gegen den unlauteren Wettbewerb (Zakon o suzbijanju nepoštenog tržišnog natjecanja, u daljnjem tekstu: UWG).

Kratki prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Prvi tužitelj jest sektorsko udruženje neovisnih izdavača tehničkih informacija osnovano u skladu s belgijskim pravom koje prikuplja podatke od proizvođača i obrađuje ih u jedinstvenim formatima za svoje korisnike (primjerice mehaničarske radionice). Drugi tužitelj jest njemačko sektorsko udruženje čiji se članovi bave veleprodajom zamjenskih dijelova.

- 2 Tuženici su dio automobilske grupe PSA. Oba su tuženika nositelji homologacije tipa u skladu s člankom 3. točkom 2. Uredbe (EU) 2018/858 i člankom 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 za vozila marke „Peugeot”.
- 3 Tuženici pružaju pristup informacijama o popravku i održavanju vozila u skladu s točkom 2.5. Priloga X. Uredbi 2018/858 (prethodno članak 6. stavak 2. Uredbe br. 715/2007) za njihova homologirana vozila preko zajedničke baze podataka dostupne na internetskom portalu. Portal prije svega održava prvi tuženik, ali to čini i za račun drugog tuženika.
- 4 Upotreba baze podataka u načelu se nudi neovisnim subjektima uz jedinstvenu fiksnu naknadu čiji se iznos mijenja u skladu s trajanjem odobrenog pristupa, pri čemu ne postoje druge pojedinačne varijable. Neovisni subjekti pod istim uvjetima plaćaju istu naknadu. Ta ja naknada 2019. za godišnji pristup iznosila 2601,00 eura.
- 5 Međutim, na neovisne izdavače tehničkih informacija primjenjuju se posebni uvjeti. U ugovoru o pristupu bazi podataka koji se u pravilu sklapa svake godine predviđa se da neovisni izdavač ima pravo izdvojiti informacije o popravku i održavanju vozila koje su stavljene na raspolaganje i ponovno ih upotrijebiti za razvoj i distribuciju vlastitih informacijskih proizvoda. To osobito obuhvaća odobrenje da poduzeća koja izravno ili neizravno sudjeluju u popravku vozila licenciraju informacijske proizvode. Tuženici za određeno razdoblje pojedinačno za svakog izdavača tehničkih informacija utvrđuju iznos naknada koje se u zamjenu za to naplaćuju. Iznos naknade određuje se u skladu sa sljedećom formulom za izračun cijene (takozvana formula sigma za izračun cijene) koju upotrebljavaju tuženici:

$$y = \sum_{i1}^{i2} \left(\frac{X \times N}{i \times B} \times P \right)$$

- 6 Pojedinačne varijable jesu:
 - osnovna cijena („X”), koja odgovara fiksnoj cijeni koja se nudi ostalim neovisnim subjektima;
 - broj krajnjih klijenata konkretnog neovisnog izdavača tehničkih informacija („N”);
 - prosječni tržišni udio marke vozila u posljednjih 10 godina („P”);
 - koeficijent popusta („i”) koji je povezan s brojem krajnjih korisnika;
 - dodana vrijednost („B”) određena obradom.
- 7 Osim samog tehničko-organizacijskog pristupa informacijama o popravku i održavanju vozila, tom se formulom za izračun cijene kao dodatna usluga

kompenzira i odobrenje da neovisni izdavači tehničkih informacija na poslijeprodajnom tržištu motornih vozila ponovno komercijalno upotrebljavaju informacije. Za neovisnog izdavača tehničkih informacija koji je upotrijebljen kao primjer taj je iznos, izračunan prema formuli, za 2019. bio 137 687,47 eura, a od 2012. do 2015. 11 000,00 eura.

- 8 Tužitelji osporavaju naknade koje su tuženici naplatili i zahtijevaju da se tuženicima naloži da izdavačima tehničkih informacija na zahtjev omoguće pristup točno određenim kategorijama informacija o popravku i održavanju u svrhu upotrebe za vlastite ponude informacija u Njemačkoj uz godišnju naknadu koja odgovara naknadi čije plaćanje tuženici zahtijevaju od neovisnih servisera pod uvjetima koji su, osim toga, jednaki. Podredno, tužitelji zahtijevaju pristup uz godišnju naknadu, koja također obuhvaća razumni dodatak na naknadu koji treba odrediti sud koji je uputio zahtjev, te podredno još zahtijevaju pristup uz naknadu koja se određuje na temelju troškova tuženikâ za odobrenje pristupa i razumnog dodatka na te troškove koji treba odrediti sud koji je uputio zahtjev.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 9 Tužitelji smatraju da u skladu s člankom 8. stavkom 1. prvom rečenicom prvom mogućnosti, člankom 3. stavkom 1. i člankom 3.a UWG-a u okviru propisa o sprečavanju nepoštenog tržišnog natjecanja imaju pravo na podnošenje tužbe radi uklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja zbog povrede članka 63. stavka 1. prve rečenice Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članka 7. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 715/2007, kojima se uređuje ponašanje na tržištu. Naknada za pristup informacijama o popravku i održavanju vozila koju su tuženici utvrdili na temelju sporne formule za izračun cijene nije razumna i razmjerna u smislu navedene odredbe.
- 10 Na otpadna vozila koja su homologirana prije 1. rujna 2020. u skladu s Uredbom br. 715/2007 također se primjenjuju samo članak 61. i sljedeći članci Uredbe 2018/858 i više se ne primjenjuju članak 6. i sljedeći članci Uredbe br. 715/2007 koji su stavljani izvan snage.
- 11 Ugovori koje su tuženici sklopili u pogledu pristupa njihovoj bazi podataka u načelu treba ocijeniti s obzirom na članak 63. stavak 1. Uredbe 2018/858, s obzirom na to da se naknadom koja se izračunava na temelju formule ne kompenzira nijedna usluga koja se ne odnosi na „pristup” u skladu s člankom 61. Uredbe 2018/858. Taj „pristup” sadržava sveobuhvatno zakonsko ovlaštenje za ponovnu upotrebu tehničkih informacija u korist neovisnih izdavača koje se odnosi na upotrebu za zadatke povezane s njihovim aktivnostima u lancu opskrbe na preprodajom tržištu, što je usporedivo s „obveznom licencijom”.
- 12 Nadalje, činjenica da tuženici upotrebljavaju predmetnu formulu za izračun cijene predstavlja i povredu članka 63. stavka 1. Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članka 7. stavka 1. Uredbe br. 715/2007 i stoga, u vezi s člankom 3. stavkom 1. i člankom 3.a UWG-a, povredu prava tržišnog natjecanja u skladu s nacionalnim

propisima o sprečavanju nepoštenog tržišnog natjecanja. To proizlazi, s jedne strane, iz nejednakog postupanja prema neovisnim izdavačima tehničkih informacija u usporedbi s drugim neovisnim subjektima zbog pojedinačnog izračuna naknada, koji se osobito temelji na pojedinačnom broju krajnjih korisnika umjesto na jedinstvenoj fiksnoj naknadi. Člankom 63. stavkom 1. Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 715/2007 nalaže se jednako postupanje prema svim neovisnim subjektima. S druge strane, navedenim propisima protivna je i činjenica da se odobrenje za pristup ne temelji na troškovima koji su stvarno nastali. Povezanost s pojedinačnim brojem krajnjih korisnika, kao stvaran udio u dobiti, predstavlja nedopuštenu naknadu za upotrebu informacija. U skladu s člankom 63. stavkom 1. Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 715/2007, može se zahtijevati samo kompenzacija za troškove nastale u pogledu tehničko-organizacijskog omogućavanja pristupa. U svakom slučaju, razmjerni sastavni dio dobiti postotnog dodatka na troškove u skladu je s Uredbom.

- 13 Tuženici smatraju da tužba radi uklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja koju su podnijeli tužitelji nije osnovana s više pravnih aspekata.
- 14 Prije svega, članak 61. i sljedeći članci Uredbe 2018/858 ne primjenjuju se na otpadna vozila koja su homologirana u skladu s Uredbom br. 715/2007 prije 1. rujna 2020., nego se i dalje primjenjuju članak 6. i sljedeći članci Uredbe br. 715/2007.
- 15 Nadalje, sporna formula za izračun cijene ne može se ocijeniti s obzirom na članak 63. stavak 1. prvu rečenicu Uredbe 2018/858 i članak 7. stavak 1. Uredbe br. 715/2007 već zbog toga što se njome kompenzira odobrenje da izdavači tehničkih informacija na poslijeprodajnom tržištu motornih vozila ponovno komercijalno upotrebljavaju informacije o popravku i održavanju vozila. Pojam „pristup” u skladu s člankom 61. stavkom 1. Uredbe 2018/858 i člankom 6. stavkom 1. Uredbe br. 715/2007 koji treba omogućiti proizvođač ne obuhvaća takvu licenciju za ponovnu upotrebu i ponovno izdavanje neovisnih izdavača tehničkih informacija, tako da se naknada koja se izračunava na temelju formule za izračun cijene odnosi na dodatno potraživanje koje nije zakonski utvrđeno i čiji iznos proizvođači mogu slobodno utvrditi.
- 16 Neovisno o tome, formulu za izračun cijene u svakom slučaju treba smatrati „razumnom i razmjernom” u smislu odgovarajuće odredbe. Prilikom izračuna razumne i razmjerne naknade proizvođač raspolaže marginom prosudbe te osim stvarnih troškova za omogućavanje pristupa može uzeti u obzir druge kriterije, osobito mjeru u kojoj se koristi informacijama, prava u pogledu njegova intelektualnog vlasništva i baze podataka na koja se utječe kao i opseg usluga i podataka.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 17 Za osnovanost tužbe radi uklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja koja je podnesena u glavnom postupku u skladu s člankom 8. stavkom 1. prvom rečenicom prvom mogućnosti, člankom 3. stavkom 1. i člankom 3.a UWG-a relevantno je pitanje je li u ovom slučaju riječ o povredi članka 63. stavka 1. prve rečenice Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članka 7. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 715/2007, kojima se uređuje ponašanje na tržištu.
- 18 Članak 63. stavak 1. prva rečenica Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članak 7. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 715/2007 jesu odredbe o ponašanju na tržištu u smislu članka 3.a UWG-a. Povrede se u načelu mogu istaknuti s aspekta povrede prava tržišnog natjecanja u okviru propisa o sprečavanju nepoštenog tržišnog natjecanja za zaštitu potrošača, konkurenata ili drugih operatora u općem interesu nenarušenog tržišnog natjecanja na temelju tužbe radi uklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja u skladu s člankom 8. stavkom 1. prvom rečenicom prvom mogućnosti, člankom 3. stavkom 1. i člankom 3.a UWG-a. Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka) u tom je smislu već presudio u pogledu članka 6. stavka 1. Uredbe br. 715/2007, odnosno odredbe koja je istovrsna članku 61. stavku 1. Uredbe 2018/858 i koja mu je prethodila. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, tu ocjenu treba prenijeti na članak 63. stavak 1. prvu rečenicu Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članak 7. stavak 1. Uredbe br. 715/2007.
- 19 Kako bi se donijela odluka o tužbi, najprije treba pojasniti područje primjene Uredbe 2018/858 u pogledu otpadnih vozila. Tek se nakon tog pojašnjenja sa sigurnošću može zaključiti može li se podnesena tužba radi uklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja temeljiti na članku 61. i sljedećim člancima Uredbe 2018/858 ili na članku 6. i sljedećim člancima Uredbe br. 715/2007. Budući da se i pravne posljedice uređenja pristupa i sadržaj odredbi o naknadama dviju uredbi međusobno razlikuju, o zahtjevima tužiteljâ može se odlučiti tek nakon što se pojasni pitanje kojim su odredbama obuhvaćena otpadna vozila.
- 20 Osim stavljanja izvan snage članka 6. i sljedećih članaka Uredbe br. 715/2007, u prilog primjeni članka 61. i sljedećih članaka Uredbe 2018/858 i na otpadna vozila idu i uvodna izjava 50. te članak 86. stavak 2. Uredbe 2018/858. Osim toga, proizvođačeva obveza da omogući pristup informacijama o popravku i održavanju vozila treba se odnositi na budućnost i treba biti promjenjiva te se ne može utvrditi u pogledu trenutne pravne situacije na temelju akta o homologaciji tipa. Međutim, u tom se pogledu postavljaju pitanja o uzimanju u obzir zaštite legitimnih očekivanja proizvođača, zabrani retroaktivnosti koja proizlazi iz prava Unije i mogućoj neprihvatljivosti povećanja obveza (bez naknade) koje se primjenjuju na otpadna vozila te o značenju članka 6. stavka 7. Uredbe (EZ) br. 715/2007.
- 21 Nadalje, valja pojasniti opseg „pristupa” koji proizvođač treba omogućiti, odnosno je li tim pristupom obuhvaćeno i odobrenje da neovisni izdavači

tehničkih informacija ponovno upotrebljavaju informacije o popravku i održavanju vozila u svrhu razvoja i distribucije njihovih informacijskih proizvoda. Ako to nije slučaj, tuženikovo ovlaštenje za ponovnu upotrebu bila bi dodatna usluga izvan područja primjene spornog propisa prava Unija.

- 22 U prilog tumačenju pojma „pristup” u smislu obvezne licencije u korist neovisnih izdavača tehničkih informacija ide činjenica da u tekstu Uredbe ne postoji nikakva razlika između pristupa i ponovne upotrebe. U prilog ovlaštenju za ponovnu upotrebu ide i tekst članka 61. stavka 2. drugog podstavka druge rečenice Uredbe 2018/858 u kojem se izričito upućuje na obvezu da se omogući „[izvršavanje zadataka povezanih] sa svojim aktivnostima u lancu opskrbe na preprodajnom tržištu”.
- 23 Međutim, može se zastupati i suprotno stajalište u skladu s kojim se prava ponovne upotrebe i s time povezana naknada namjerno nisu uredili u navedenim odredbama te o njima pojedinačno trebaju pregovarati proizvođači i neovisni izdavači. Stoga bi članak 61. Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članak 6. Uredbe br. 715/2007 trebalo smatrati isključivo odredbom o tehničkom uređenju pristupa. Tekst točke 6.1. Priloga X. Uredbi 2018/858 i, ako je primjenjiv, točke 2.1. Priloga XIV. Uredbe br. 692/2008 također se mogu tumačiti na više načina. Stoga je moguće da se samo u pogledu tehničkog omogućavanja pristupa informacijama „mora pregovarati izravno s dotičnim proizvođačem”, ali se naknada koju za to treba platiti ipak temelji na članku 63. stavku 1. prvoj rečenici Uredbe 2018/858. Međutim, pojam „pravo” može se tumačiti i na način da se pojedinačni pregovori odnose na sve načine stavljanja na raspolaganje informacija, što uključuje i naknadu za upotrebu o kojoj se pojedinačno i slobodno pregovara. Osim toga, nije jasno odnosi li se „kopiranje ili ponovno objavljivanje” i na razvoj novog informacijskog proizvoda ili samo na izradu običnih preslika baze podataka u odnosu 1:1.
- 24 Pretpostavka ovlaštenja za ponovnu upotrebu u korist neovisnih izdavača tehničkih informacija u skladu je s ciljem utvrđenim u uvodnima izjavama 50. i 52. Uredbe 2018/858 te u uvodnoj izjavi 8. Uredbe br. 715/2007 koji se nastoji postići obvezom stavljanja na raspolaganje informacija o popravku i održavanju vozila i koji se odnosi na stvaranje učinkovitog tržišnog natjecanja na tržištu usluga za popravak i održavanje vozila i na tržištu usluga informacija o popravku i održavanju vozila radi daljnjeg ostvarenja unutarnjeg tržišta. Moguće je da je tom tržišnom natjecanju protivna proizvođačeva sloboda određivanja cijena kao jedini prvobitni izvor informacija koji stoga nema alternativu. Suprotno tomu, Sud je već naveo da se ostvarivanje ciljeva Uredbe ne može osigurati jednostrano na teret proizvođača (presuda od 19. rujna 2019., Gesamtverband Autoteile-Handel, C-527/18, EU:C:2019:762, t. 36.).
- 25 Naposljetku, postavlja se pitanje treba li uvijek prilikom izračuna naknada jednako postupati prema svim neovisnim subjektima, bez obzira na njihovu poslovnu djelatnost. U prilog načelu jednakog postupanja ide činjenica da se relevantnim propisima svi neovisni subjekti kvalificiraju na jedinstven način i bez

razlike kao subjekti ovlaštene za pristup te se tim propisima kao jedini kriterij razlikovanja utvrđuje trajanje odobrenog pristupa. Međutim, to je stajalište protivno izrazu „razumne i razmjerne”, koji ide u prilog izračunu u konkretnom pojedinačnom slučaju. „[M]jera u kojoj se [...] koristi informacijama” koja se navodi u članku 63. stavku 1. drugoj rečenici Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, članku 7. stavku 1. drugoj rečenici Uredbe br. 715/2007 također ide u prilog kriteriju izračuna koji se određuje pojedinačno, upravo s obzirom na činjenicu da bi upotreba u skladu s poslovnim modelom izdavača tehničkih informacija mogla biti intenzivnija nego primjerice upotreba neovisnih servisera koji informacijama pristupaju samo povremeno. Točka 6.1. Priloga X. Uredbi 2018/858 i, ako je primjenjiva, točka 2.1. Priloga XIV. Uredbi br. 692/2008 mogu se tumačiti na način da je moguće da se na neovisne izdavače tehničkih informacija primjenjuju pojedinačni uvjeti koji su drukčiji od onih koji se primjenjuju na druge neovisne subjekte.

- 26 Ako se tužitelji ne mogu pozvati na jednako postupanje prema drugim neovisnim subjektima, postavlja se pitanje zahtijeva li se člankom 63. stavkom 1. Uredbe 2018/858 i, ako je primjenjiv, člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 15/2007 da se naknade izračunavaju tako da se pokrivaju samo troškovi. Tekst relevantne odredbe, „za pristup [...] naplatiti [...] naknade”, pokazuje da naknadom treba kompenzirati samo tehničko-organizacijsko omogućavanje pristupa. Međutim, time se ne bi pokrila ekonomska vrijednost informacija o popravku i održavanju vozila kao ni udio u gospodarskom uspjehu neovisnog izdavača.
- 27 Ipak se postavlja pitanje o relevantnosti „mjere u kojoj se koristi informacijama” za određivanje naknada. To bi se moglo smatrati ograničavajućom iznimkom od naknade koja se u načelu temelji na troškovima u korist neovisnih subjekata s osobito malim opsegom djelatnosti, ali i naknadom koja se u načelu temelji na mjeri u kojoj se koristi informacijama. Izraz „razumne i razmjerne” također može ukazivati na fleksibilniji izračun te ostavlja prostora za tumačenje.
- 28 Svrha uredbi, koja se odnosi na to da se osigura učinkovito tržišno natjecanje na tržištu usluga informacija o popravku i održavanju vozila, ne ide u prilog tumačenju na način da preko članaka 61. i 63. Uredbe 2018/858 treba omogućiti izvor prihoda koji nije samo pokrivanje troškova. U tom se pogledu također može tvrditi da se gospodarski uspjeh prije svega temelji na usluzi neovisnog izdavača. Stavljanjem na raspolaganje informacija treba tek omogućiti ulazak na poslijeprodajno tržište motornih vozila i stvoriti jednake mogućnosti za neovisne i ovlaštene operatore. U tom slučaju tek na samom tom tržištu treba ostvariti dobit u okviru učinkovitog tržišnog natjecanja. Međutim, to stajalište dovodi do znatnog zadiranja u sferu proizvođača, s obzirom na to da im se uskraćuje mogućnost da ostvare vrijednost svojih informacija o popravku i održavanju vozila bez naknade.